

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Devarim

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

U

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9976

יב פן תאכל ושבעת ובתים טבים תבנה
 וישבת : יג ובקרה וצאנה ירבין וכסף
 וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה : יד
 ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציא
 מארץ מצרים מבית עבדים : טו המוליכה
 במדבר הנגל והנורא נחש שרף ועקרב
 וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים
 מצור החלמיש : טז המאכלה מן במדבר
 אשר לא ידעון אבתה למען עתה ולמען
 נסחה להיטבה באחריתך : יז ואמרת
 בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל
 הזה : יח וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא
 הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את
 בריתו אשר נשבע לאבתה ביום הורה :
 פ יט והיה אם שכחת שכח את
 יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
 נעברתם והשתחיתם להם העדתי בכם היום
 כי אבד תאבדון : כ כגוים אשר יהוה
 מאביד מפניכם בן תאבדון עקב לא תשמעון
 בקול יהוה אלהיכם : פ א שמע
 ישראל אתה עבר היום את חירון לבא
 לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערבים
 גדלת ובצרת בשמים : ב עס גדול ורם
 בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שפעת
 מי יחיצב לפני בני ענק : ג וידעת היום
 כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש
 אכלה הוא ישמידם והוא וכניעם לפניך
 והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה

די אגא מפקיד לך יומא דין : יב דילמא
 תיכול ותשבע ובתין שפירין תבני ותחיב :
 יג ותורך ועגך יסניון לך וכספא וזהבא
 יסני לך וכל די לך וסגי : יד ויריס לבך
 ותתנשי ית דחלתא דיי אלהך דאפקך
 מארעא דמצרים מבית עבדותא :
 טו דנבךך במדברא רבא ודחילא אתר
 דחיון קליו ועקרבין ובית צחונא אתר דלית
 מנא דאפיק לך מנא מטנרא תקיפא :
 טז דאוקלך מנא במדברא דלא ידעו
 אבהתך גדיל לעניותך ובדיל לנסיותך
 לאושבא לך בסופך : יז ותימר בלבך
 חילי ותקוף ידי קנולי ית נכסאי האליון
 יח ותדבר ית דיי אלהך ארי הוא יהיב
 לך עיצה למקני נכסין בדיל לקימא ית
 קמיה די קים לאבהתך כיומא דין :
 יט ויהי אם אתנשאה תתנשי ית דחלתא
 דיי אלהך ותהך בטר טעות עממיא ותפלחיון
 ותסגוד ליהון אסיהדי בכוון יומא דין ארי
 מיבד תיבדון : כ בעממיא די יי מוביד מן
 קדמיכון בן תבדון חכה דלא קבילתון
 במימרא דיי אלהכון : א שמע ישראל
 אתועבר יומא דין ית ירדנא למיעל למינת
 עממין רברבין ותקיפין מך קרוין רברבן
 וכריבן עד צית שמנא : ב עס רב ותקיף
 בני נכריא די את ידעת ואת שמעת מן ויכול
 למינקס קדם בני נכריא : ג ותידע יומא
 דין ארי יי אלהך הוא דעבר קדמך מימריח

אישא

לך : שרשי ד אל-תאמר בלבבך בהתך יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יחוד רשעת את-הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך

יונתן בן עוזאל

טו בגלל דלא למגטר פקדויו ודינוי וקיימוי בגאא מפקיד לכו יומא דין : ע דלמא תיכלאו ורשעיתו וקמוי שפירין תיכנו ותיכנו : יג ותיריכו ונעכוו יקמו וקספא ודבא יסגי לכו וכל דולכו יסגי : יד ויתרם לבכו ותתנשוו ית דלתא ב"י אלהכו דאפוקכו פרימו מארעא דמצרים מבית שעבר עברוי : טו ודברך קבתמו במדברא רבא ודחילא אחר מלי חינו קליו ונעקבוו עקציו רפיה צקוונא אחר דלית מוי דאפיק לך מוי משמיר טגרא : טז דאדלך מנא במדברא דלא ידעו אדחתך מן בגלל לסגפיתך ומו בגלל לגסיותך לאוטבא לך בסופך : יז ותו וחינך דלא תימרוו בליככו חילו ותקוף ידו קנו לו ית נכסא דהאלו : יח ורחויו דכרוו ית " אלהכו ארום הוא דהויב לכו מלכא למקני נכסו מן בגלל לקוימא ית קיימיה דקייס לאבתכוו פומן יומא דין : יט ויהי אין מינשא תינשוו ית דלתא ב"י אלהכו ותהכוו במר טענות עממא ורפלהונו ותסדרו להו אפקדית עליכו יומא דין ארום מבד תבדו : כ וי נעמא ב"י מולי מן קדמיכו היכרוו וקדו חולף דלא קבלתו למיקרא ב"י אלהכו : כא שעמך ישראל אתו עברו יומא דין ית יודנא למיעול למירות עממין ברבין וממיו מנכו קרוו ברבו ורבו עד צית שמיא : כב עם חסו וגיוותו הי קנבויא דאתו ידעתו וצתו שמעתו מן יכיל למקם קדם בגוי גבריא : כג ותקדעו יומא דין ארום אלהטו שבינר יקרוהו מטילא קדמיכו מיקרוהו אישא אכלא הוא ישצונו והוא ותריכנו מן קדמיכו ותריכנו בסרהוביא הינמא דמליל " אלהכו לכו : ד לא תימרוו בליככו בד נחו " אלהכו יתהו מן קדמיכו למימר פוקרהו

אעלני

רשי

ותים העושים שטן (ה) : (א) גדולים ועצומים מבך . אתה ענוס והסעוטים מניך : (ד) אל תאמר בלבבך . לדעת

באר רחובות דקדוקי רשי

(א) הוצרכת לדעת כידין המלה פעמה ליעקב דהו"ד כפתח והו"ד כמרת כוז ו'ת וסו'ה ככתוב לכתוב ו'ת הו"ד ככרו וחסן אכסה למעט ולומר השוני מורה ענין הכיקות ואלו כתיב ו'ת של שטן (חיל בער פון חיל) וזה כוז

רשבים

(כ) עקב לא תשמעון . והוסיים כל תחלת הפרשה . והיה עקב תשמעון תנחלו את הארץ . ועקב לא תשמעון תאבדו מומה : (ג) והאבות מהר . כל מלחמות שתלחמו בהם תנצחו. בעהירות בלא טורח סוללה ומצודת ימים רבים ומכל מקום לא תוכל לבלותם מהר מן תרבה עליך חית השדה . כי לא חנית לכם להלחם על כולה כפעם אחת : (ד) אל תאמר בלבבך . כשיהיה ה' אליך אותם מלפניך : שני דברים גרמו לי לכתוב הארץ הזאת אלו האומות כתייכו להתגרש ברשעטמן הארצותה שלי וזכה בה יתער מלומב אחת

מכלל יופי

(יג) (יג'?) . בהראות למה הפועל : (טו) (נחש שורף) . נקרא בלפי שהוא שורף בהמה במדבר . מוטף עמו ואחר עמו וכן הוא במדבר הגדול והנורא מדבר כחש טרף ועקרב : (יז) פיו : (מצורף החלמיש) מצור החזק והחקיף : (יז) עשה (לי) . פיקוש אסיפה וקנין : (את התיל הזה) . ענינו החק ואומץ 14 יד (*) (*) (*)

מפניך : ה לא בצדקתך ובישר לבבך
 אתה ברא לרשת את ארצם כי ברשעת
 הנוים האלה יהנה אלהיך מורישם מפניך
 ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה
 לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב :
 ו וידעת כי לא בצדקתך יהנה אלהיך
 נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה
 כי עם קשה ערף אתה : ז זכר אל תשכח
 את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר
 למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד
 באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם
 יהוה : ח ובחרב הקצפתם את יהוה
 ויחאנף יהנה בכם להשמיד אתכם : ט
 בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת
 הברית אשר ברת יהוה עמכם ואשב בהר
 ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
 אכלתי ומים לא שתיתי : י ויתן יהוה
 אלי אתי שני לוחת האבנים כתבים באצבע
 אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר
 יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל :
 יא ויהי מוקף ארבעים יום וארבעים לילה
 נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחת
 הברית : יב ויאמר יהוה אלי קום רד מהר
 מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים
 קרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם
 מסכת : יג ויאמר יהוה אלי לאמר כאתי
 את העם הזה וזנף עם קשה ערף הוא :

הרף

ה

בזכותי אעלני למירת ית אדעא הדא
 ובחובי עממיא דהאלין י מתריכהון מן
 קדמך : ה לא בזכותך ובקשיטות לבך את
 עליד למירת ית אדערוז ארי בחובי
 עממיא דהאלין י אלהך מתריכהון מן קדמך
 ובדיל לקומא ית פתנמא די קום י לאבהתך
 לאברהם ליצחק וליעקב : ז ותידע ארי
 לא בזכותך י אלהך יהיב לך ית אדעא
 טבתא הדא למירתה ארי עם קשי קד
 את : ז הנידכיר לא יתנשי ית דארנומא
 קדם י אלהך במדבנא למן יומא די
 נפקתא מארעא דמצרים עד מיטיכון עד
 אתנא הרין מסרבין הניחון קדם י :
 ח ובחורב ארנומון קדם י ויתקיף רונא
 די בכון לשיצא יתכון : ט במסקי
 לטורא למסב לוחי אבניא לוחי קומא דגור
 י עמכון ויחיבית בטורא ארבעין יממין
 וארבעין לילון לחמא לא אכלית ומיא לא
 אשתיתי : י ויהב י לי ית חרין לוחי
 אבניא בתיבין באצבעא די ועליהון ככל
 פתנמא די מליל י עמכון בטורא מן
 אשתא ביומא דקהלא : יא ויהי מסוף
 ארבעין יממין וארבעין לילון יהב י לי ית
 חרין לוחי אבניא לוחי קומא : יב ויאמר
 לי קום חזת בפריע מבא ארי חביר עמך
 די אפיקתא ממצרים סטו בפריע מן אדנא
 דפקדתינתן עברו להון מתבא : יג ויאמר
 לי למימר דלר קדמי ית עמא הרין ונדא

עם

יד חרף ממני ואשמירם ואמחה את-
שמים מתחת השמים ואעשה אותך לגוי-
עצום ורב ממנו : טו ואפן נאדר מן-
ההר וההר בער באש ושלי לוחת הברית
ער

עם קשה קדל הוא : יד אנה בעתך מד
קדמי ואישיצנינו ואמחי ית שמהון מתחות
שמיא ואעביד יתך לעם תקיף וסני מנהון :
טו ואתפניתי ונתחית מן טורא וטורא
בער באשתא ותרין לוחי קומא על תרין

ידי

יונתן בן עוזאל

אעבני : למיבת נת ארעא הדא ובהובי עממיא האליו : ה מטול וזנומהון
ובתריצות ליבכוו אתיו עליו למירוח נת ארעהון ארום בהובי עממיא האליו : אלהכוו מתוך זמרוו מן קדמכוו
ומן בגלל קיימא נת שתגמא דמייס : לאבהתכוו לאברתם ליצחק וליעקב : ז ותנדעון ארום לא בזכותכוו
: אלהכוו יחוב לכון נת ארעא משבחה הדא למירחה ארום עם קשי קדל אתיו : ז ותו דכירין לא תתנשוח
נת דארגינתיו קדם : אלהכוו במדברא למין וקמא דגפקתיו מארעא זמארים עד מיחכוו עד אהרא דהדיו במרבין
הויתיו קדם : ח ובהורב ארגתיו קדם : זתהו רוקא מן קדם : ככוו לשויצא יתכוו : ט בר סליקית
לסווקא למיטב לוחי מרמירא לוחי קיימא דגור : עמכוו ושהנית בסווקא ארבעין ימיו וארבעין ליליוו בלחמא
לא אכלית ומיא לא אשתיתי : י יתכ : לי ית תרין לוחי מרמירא בתיבין באיצקעא בן ועליוהון פתיב תי
פכל שתגמייא דמליל : עמכוו בסווקא מנו אישחא בייס בנישח קהלא : יא זתהו בסוף ארבעין ימיוו וארבעין
ליליוו יתב : לי ית תרין לוחי מרמירא לוחי קיימא : יב ואמר : לי קים הות בפריע מיבא ארום חבילי
ארחתהון עמא דאתקרוו על שמך דאפיקתא מארעא דמצרבים סטו בפריע מן אורחא דפקידמינן בסעי לא תעברח
לכת צלם וצורה ועברו לרוון סתמא : יג ואמר : לי למימר גלי קדמי סירתגית עמא דהון זתה עם קשי
קדל הוא : יד אנה בעיתך מן קדמי ואישיצנינו ואמחי ית שויהון מתחורת שמיא ואעביד יתך לעם תקיף
וסני מנהון : טו זכונות ונתחית מן טווקא וטווקא דליק באישחא ותרין לוחי קיימא על תרין ידי :

וחמית

דשיי

חמשע הורס גרמו : (ה) לא בצדקתך אתהבאלרשת כי כרשעת הגוים - הריכי חשש כלשן אלל : (ט) ואשכבהר
(בגילה בא) אך יטיב אלל לשן עכבה : (י) לחות - לחת בתיב ספתיק סות :

באר רחובות דקדוקי רשיי

הוא נד כלמת כי אטבל הוא השען כל מקותים וכל יתים יק השען לן קאמר יתים השועים שון ורזה לומר השימי לורתחשכ וכל
לסודות עון דביקות כי מצינו כוה פעמים דביקות במקום המוברת כמו אם לתן סנת לעיבי ויש לכן דרש בגלה לונסתר : (וינין כתחלב
פרשת כי שבו) =

דשבי

לחרת כדק"י הכי"ב ה' יתירמאל לוחות הו"ל כי ברשעת הגוים האלה מורי זס : (כ) לא סדקתך וכיושר לכך סהדי זכור לא תסכס
לפ שר אר הקלפת גו" אטס יחד נוטי דכרים לוחת כי ברשעתם כססיוו נס : (ג) ונה סתת זוכה כה לא כדקתך - אלל למען
בקיס לתס זכועס ונ"ל =

מכרל יופי

והזמין אומיון דרכו זכן הגוון לך כה לעשורת חיל לשני הפירושים :
ט (ז) (למן היום) . הלמד בערה על העצם עצמו

כא

על שתי ידי : טו וארא והנה חמאחם
 ליהנה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה
 סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה
 אתכם : יז ואתפש בשני הקלח ואשלכם
 מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם : יח
 ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום
 וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא
 שתיתי על כל חמאתכם אשר חטאתם
 לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו :
 יט כי יגדתי מפני האף והחמה אשר
 קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע
 יהוה אלי גם בפעם ההוא : כ ובאחרון
 התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם
 בעד אחרון בעת ההוא : כא ואת
 חטאתכם אשר עשיתם אתה העגל
 לקחתי ואשרף אתו באש ואכלת אתו טחון
 היטב עד אשר דבק לעפר ואשלך את
 עפרו אל הנחל תירד מן הקר : כב
 ובתבערה ובמסקה ובקברת התאנה מקצפים
 הייתם את יהוה : כג ובשלח יהוה אתכם
 מסדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ
 אשר נתתי לכם ונחמו את פי יהוה אלהיכם
 ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו :
 כד ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי
 אתכם : כה ואתנפל לפני יהוה את
 ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר
 התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם :
 כו ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה

אל

ידי : טו וחזית והא חבתון קדם יי אלהכון
 עבדתון לכון עגל מתבא סטיתון בפריע
 מן אורחא די פקיד יי יתכון : יז ואחרית
 בתרין לוחיא ורמיתונן מעל--תרתין ידי
 ותברתינן לעיניכון : יח ואשתטחית קדם
 יי בדבקדמיהוא ארבעין יממין וארבעין
 לילון לחמא לא אכלית ומיא לא שתיתי
 על כל--חובתכון די חבתון למעבד דביש
 קדם יי לארנא קדמוהי : יט ארוי דחילית
 מן--קדם רונא וחיתמא די רנז יי עליכון
 לשיצאה יתכון וקביל יי צלותי אף בזמנא
 ההיא : כ ועל--אחרון הנה רנז מן קדם
 יי לחנא לשציוסיה וצלתי אף על--אחרון
 בעדנא ההיא : כא ויתחובתכון דעבדתון
 ית--עגלא נסיבית ואוקדית יתיה פנוקא
 ושפיתיתיה בשופינאיות עד דהנהדקי
 לעפרא ורמית ית--עפריה לנחלא דנחית
 מן--טורא : כב ובדליקתא ובניסיתא
 ובקברי דמשאלי מרנזון הויתון קדם יי :
 כג ובד--שלה יי יתכון מרקם גיאת
 למימר סקו ואחסינו ית--אדעא דיהבית
 לכון וסרבתון על--נזירת מימרא די אלהכון
 ולא--הימתון ליה ולא קבילתון למימריה :
 כד מסרבין הויתון קדם יי מיומא די דעית
 יתכון : כה ואשתטחית קדם יי ית--
 ארבעין יממין ויתארבעין לילון דאשתטחית
 ארוי אמר יי לשיצאה יתכון : כו וצלתי
 קדם יי נאמרוית יי אלהים לא--תחביל עמד

ואחסנתך

טו ותמיית והא מרחתיו קדם יי אלתכוון עבדתו לכוון עיני סתמא סטייתו בסריע סן ארתא רפיקו יי נתכוון י

ירושלמי

ותקשית בתרין לוחיא וטלקית יתהון י

ארבעין יקמין וארבעין לילעו לתקא לא צלקית וכו' לא אשמיית מטול כל חיובכוון דתבתין למעבד דביש קדם
 יי לארנא קדמיו יי יט פי היא זכנא אשפתחונו מן קדם יי חמשתי סלקא סתבלא דתבלא יר ישראל אף
 ותקא וקצף ומשחית וחרוץ כוון דישמע משה רבהו דישאל אול ואדבר שקמא רבא ויקרא ואוקים מקבריהו
 אברהם ויצחק ויעקב וקמוון בצלומא קדם יי וכן יד אהקליאו חלרת מנהון ואשמיירון מרין אף ותקמא בעא משרו
 בחמין ואתקליאו אף מריהון וקמר שנית בארעא דמאב וקמרגו בשכונת שקמא רבא דחילא דהכין בתיב ארוכא
 דחילית מן קדם רוטא ותיבת דרנא יי עליכוון למשצוא יתכוון וקבל יי צלומי ארף בומנא התיא י כ ועל אהרו
 תנה רנא מן קדם יי לתנא לשיציותה וצליתי ארף על אהרו בעידנא התיא י כא ינר סרדחנכוון דעבדונו יר
 שקלא נסיבית ואוקידיית יתיה בנורא ושפית יתיה בשופנא טבארר עד דהוה דקיק בעפרא וטלקית יר עפרית לתכלא
 דנתייה מן טורא י כב ורבית יקידתא ורגיפיתא וקברי פמסרדא מרגיזו בויתיו קדם יי י כג ובנאן
 דשלח יי נתכוון מרקס ועא למימר סוקר ואחסינו ית ארעא דיהבית לכוון וסריכתו על מימרא ביי אלתכוון וקא
 הוינתו ליה ולא קבלתו למימריה י כד מסרבו בויתיו קדם יי מן יוקא דסגיטת יתכוון י כה ואשפתחית
 בצלו קדם יי יר ארבעין יקמין ויר ארבעין לילעו דאשפתחית בצלו ארוכא אמר יי למשצוא יתכוון י
 כו וצלית קדם יי ואמרוית בעבר בתחמין מן קדמך יי אלהים לא תמבל עמך ואססגתך די פקתך בתקפך

רשיה

י (יח) ואתנפל לפני ה' בראשונה ארבעים יום . שאלוה (שמות לב) ועפה אעלה אלה' אולי אכפיר באותה עלייה נתעכבתו
 ארבעים יום נמצאו כלים ככ"ט כחכ טהור עלה בשמונה עשר בתמוז . בו כיום נתרצה לישראל ואמר לו למשה (דברים י) פסלך שני
 לוחות עשה עוד ארבעים יום נמצאו כלים כיום כיום נתרצה הקדוש ברוך הוא לישראל בשמחה ואמר לו למשה (במדבר יד)
 מלחתי כדברך לכף הוקבע למחלה ולפניה ויניחין שנתרצה ברצון שלם שאלוה בלרבעים של לוחות אחרות (דברים י) ואנכי עמדתי
 שחר כיומים הראשונים חתה הראשונים ברצון אף אחרונים ברצון חנור ועתה חנורשים היו ככעם : (כ) וכאהרן התאנף ה' למי
 ששמע לכם : להשמידו . זה כליו כנים וכן הוא אמר (עמוס ב) ואשמיד פרוי ומעל : ואתפלל גם בעד אהרו והועילה תפילתי
 לכפר חטאת ומתהסקים ושאר העשים : (כא) טהון . לשון הוה כמו הטון וכלות מולת נע כלעו : (כה) ואתנפל וגובר . אלו

רשבים

י (יח) ואשרס . כי לא עצרתי כח כוון שפרשת כפרת כי תשא : (יט) גם כפעם התיא חלמה שכמה פעמים התפלל עליהם :
 (כה) ואתנפל לפני ה' ארבעים יום ואתפלל אל ה' ואומר ונו' . עו כחש החכס ישים לב לזה הוצרך לכפול כאן כפילת הארבעים יום .
 וכן דרך התורה לכפול דבר ולומר דעו לכם שכפלת לפני ה' ארבעים יום כך וכן כתפלתי . אפס חכמה גדולה כל להושיע לישראל שיהא
 תחמר ויבא חטא גדול כוועשה העגל הועילה תפלתו של משה ויגללו . אף הארץ ישראל אם כחטא יועלו למו תפלות הכתאים . אמר
 לכם לא תועיל לכם תפלות הארץ ישראל כי עתה נתכפר להם כדו שלאתיחלל שמו שהרי כאן התפלל כן זכור לעבדך ונו' פן יאחרו הארץ
 חטה הולדתנו חטם חבלתי יכולת ה' לפניאם . ולכן לא יתחייבתם חטתה באדם . אבל לאמר שיהרונ שלשים ואחד חלכים ויכתילכם
 את הארץ אז יויאכסם ויגרש אתכם מן הארץ שאין כאן חילול השם לאמר לאומות חבלתי יכולת ה' . אלא יאמרנו הגוים ישראל חטאו לנו

מכלל יופי

כמו מלת אה ויספיק הענין וזולתה : (כא) (ואבא)
 משפטו אכות וחנות אח אשר אחיו : (טחון) מקור ולדעה אנקלוס הוא שם
 אורו כמשפטו כמשקל (מרה אקוב) לפצירה פים שחרונ ושפיתיה בשופינאוהיית
 ולפי שהוא יוצא לא יתכן אלא מן הקל לא סבגין בשעל נקראת לי"מא בלעז ותהיה כיה השמוש חסרה והוא כוון
 (י) (י) (י) 15 ואכות

אשר תשתח עמך ונתלחף אשר פניה
 גדולך אשר הוצאת ממצרים בג' חוקה :
 כו זכר לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב
 אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו
 ואל חטאתו : כח פן יאמרו הארץ אשר
 הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם
 אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם
 הוציאם להמתם במדבר : כט והם עמך
 ונתלחף אשר הוצאת בכחך הגדל ובירעך
 ויביע ^{הקטורה} : פ א בעת ההוא אמר
 יהוה אלי פסל לך שני לוחות אבנים
 כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לה
 ארון עץ : ב ואכתב על הלוחות את
 הדברים אשר היו על הלוחות הראשנים
 אשר שברת ושמתם בארון : ג ואעש ארון
 עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים
 כראשנים ואעל ההרה ושני הלוחות
 בדי : ד ויכתב על הלוחות כמכתב
 הראשון את עשרת הדברים אשר דבר
 יהוה אליכם בהר סיני : ה ואפן וארד
 מן ההר ואשם את הלוחות בארון
 אשר עשיתי ויהיו שם באשר צוני
 יהוה : ו ובי ישראל נסעו מבארת
 בני יעקב מוסרה שם מת אהרן ויקבר
 שם ויכתו אלעזר בנו חתני : ז משם
 נסעו הנהגדה ומן הנהגדה ושבתה
 ארץ גחלי-מים : ח בעת ההוא
 הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת
 את ארון ברית

ואתסנתך דפרקתא בתוקףך דאפקתא
 ממצרים בידיא חסיפא : כו זכר לעבדך
 לאברהם ליצחק וליעקב לא תתפני לקשיות
 עמא יהדין ורחוביהון ולחטאיהון :
 כח דילמא ימרון דירי ארעא דאפקתא
 מתמן מדלית יוכלא קדם יי לאעלותהון
 לארעא דמליל להון ומדסני נתהון אפיקטון
 לקטלותהון במדבר : כט ואינון עמך
 ואחסנתך דאפקתא בחילך כפא ובירעך
 מרמא : א בעדנא ההיא אמר יי לי
 פסל לך תרין לוחי אבניא בקדמאי וספ
 לקדמי לטורא ותעביד לך ארונא דאעא :
 ב ואכתוב על לוחיא ית פתמניא דהון
 ער לוחיא קדמאי דתברתא ותשוניון
 בארונא : ג ועבדית ארונא דאעי שיטין
 ופסלית תרין לוחי אבניא בקדמאי וסליקית
 לטורא ותרין לוחיא בדי : ד ובתבועל
 לוחיא ככתבא קדמא ית עשרא פתמניא
 דמליכי עמכון בטורא מנו אשתא ביומא
 דקהלא ויהיגון יי לי : ה ואתפנירתי
 ונתתית מן טורא ושיתי ית לוחיא בארונא
 דעבדית והון תמן כמא דפקדני יי :
 ו ובני ישראל נטרו מבארות בני יעקב
 למוסקרה תמן מירת אהרן ואהקבר תמן
 ושמיש אלעזר בריה חותוהי : ז מתמן
 נטלו לגהגוד ומן גהגוד ליטבת ארעא
 גנרא גחלין דמין : ח בעדנא ההיא
 אפריש יי ית שבטא דלוי למיטל ית ארון

קיימא

יהוה